
ԿՈՎԿԱՍԻ ՀԱՅՈՑ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ
ԼԻԱԶՈՐՆԵՐԻ ԶԵԿՈՒՑԱԳՐԵՐԸ 1914 Թ. ՆՈՅԵՄԲԵՐԻՆ ԿԱՐՍԻ ՄԱՐԶՈՒՄ
ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ ՀԱՅ ԳԱՂԹԱԿԱՆՆԵՐԻ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

Առաջին համաշխարհային պատերազմի Կովկասյան (ռուս-թուրքական) ռազմաճակատում ռուսական բանակն առաջին օրերին ունեցավ ժամանակավոր անհաջողություններ: Վերջինիս նոյեմբեր-դեկտեմբերյան նահանջներն Ատրպատականից ու Արևմտյան Հայաստանից տեղի քրիստոնյա բնակչության շրջանում մեծ խուճապ առաջացրեց: Տասնյակ հազարավոր մարդիկ (հայեր, ասորիներ), ստիպված թողնելով իրենց բնակավայրերը, շարժվեցին դեպի Արևելյան Հայաստան ու Այսրկովկաս¹: Գաղթականների թիվը հասնում էր շուրջ 60.000-ի²: Ճանապարհին մուսուլմանների կողմից ենթարկվելով անասելի հալածանքների ու կողոպուտի՝ նրանք հայտնվեցին անմխիթար վիճակում: Պատերազմական գործողությունների հետևանքով Կարսի մարզում զգալի թվով գաղթականներ էին հավաքվել ինչպես Արևմտյան Հայաստանից³, այնպես էլ՝ Պարսկաստանի հյուսիսային երկրամասերից:

Առաջին համաշխարհային պատերազմն էապես ազդել է Կովկասի Հայոց Բարեգործական ընկերության (այսուհետև՝ ԿՀԲԸ) վարչության գործունեության վրա, որը վերակառուցվում է՝ պատերազմի պահանջներին համապատասխան:

Մտորն հրապարակվող փաստաթղթերը վերաբերում են ԿՀԲԸ Կարսի մասնաճյուղի և ԿՀԲԸ-ին կից գործող Հայկական կենտրոնական կոմիտեի (այսուհետև՝ ՀԿԿ) լիազորների՝ գաղթականներին ցուցաբերած օգնությանը, նրանց ցուցակագրմանը և կրած վնասներին:

Փաստաթղթերը պահվում են Հայաստանի ազգային արխիվում (ՀԱԱ) և տպագրվում են առաջին անգամ: Կատարվել են ուղղագրական և կետադրական որոշ շտկումներ: Բոլոր ընդգծումները փաստաթղթին են: Մեր միջամտություններն արվել են ուղղանկյուն փակագծերով:

---

¹ Ա. Ս. Հայրապետյան. *Առաջին աշխարհամարտը և Ալեքսանդրապոլի գալստ հաստատուած գաղթականութեան թուաքանակը.*– «Հայկազեան Հայագիտական Հանդէս», հ. ԼԵ, Պէրոյթ, 2015, էջ 250:

² Հայաստանի ազգային արխիվ (այսուհետև՝ ՀԱԱ), ֆ. 28, ց. 1, գ. 378, թ. 21:

³ Նույն տեղում, թ. 12:

ՆԻՆԵՏԱ ԱՂԱՄՅԱՆ

№ 1

ԿՀԲԸ-Ի ԿԱՐՄԻ ՄԱՍՆԱՃՅՈՒՂԻ ՎԱՐՉՈՒԹՅԱՆ ԼԻԱԶՈՐ Զ. ԶԱՄԲԱԶՅԱՆԻ՝ ԽՈՐՀՐԴԻՆ ՈՒՂԱՍԾ ԶԵԿՈՒՑԱԳԻՐԸ ԳԱՂԹԱԿԱՆՆԵՐԻ ԹՎԱՔԱՆԱԿԻ ԵՎ ԴՐՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

12 նոյեմբերի 1914 թ.

Կարս

Ստանալով խորհրդիդ պ[արոն] Նախագահի⁴ հեռագիրը ամսիս 5-ին, Վարչությունն արտակարգ նիստում յանձնարարեց ինձ գնալ Սարիղամիշ և այնտեղ ըստ հնարաւորութեան պարզել գաղթականների թիւն ու նրանց կարիքը և կազմակերպել տեղական մարմին այդ խնդրով զբաղւելու: Հետևեալ օրը դուրս գալով Կարսից, ես տեղեկացրի այդ մասին խորհրդիդ հեռագրով: Ամսիս 7-ին առաւօտեան հասնելով Սարիղամիշ, որոշեցի ցուցակագրել Սարիղամիշում եղած բոլոր գաղթականներին, որոնք ներկայ պատերազմի արհաւիրքներից փախել-ապաստանել են այդտեղ: Այս աշխատանքն ինձ առիթ տուեց շփուելու նորեկ գաղթականների հետ և անմիջական ու ճշգրիտ տպաւորութիւններ ստանալու այս աղետից: Միննոյն ժամանակ նոյն գաղթականներից ես ստացայ անհրաժեշտ տեղեկութիւններ բոլոր գաղթողների մասին, այլ և այն պայմանների մասին, որոնց մեջ կատարւել է գաղթը:

Գաղթի սկիզբը դրել է Էգիպատ [Էգեպատ] գիւղը: Հոկտեմբերի 25-26-ին այդ գիւղի սահմաններում տաք կռիւ է տեղի ունեցել երկու բանակի միջև, և գիւղի եկեղեցին ու բնակարաններից մի քանիսը վնասուել են մրակոծութիւնից: Պատերազմի սարսափներից խոյս տալու նպատակով Էգիպատցիք թողնում են տուն-տեղ և շտապով փախչում են մօտակայ Քէօփրու-քէօյ [Քյոփրի քյոյ, Կամրջագէղ] գիւղը, որպէսզի կռիւը վերջանալուց յետոյ, երբ ռուս զօրքերն աւելի առաջ շարժեն, իրենք վերադառնան իրենց գիւղը: Մակայն հետևեալ օրը գիւղացիք նկատում են, որ ռուսաց սայլաշարը (ՏոՏջ) յետ է գալիս: Իսկ երեկոյեան արդեն հաստատում է ռուսաց զօրքի նահանջը եկած ճանապարհով: Էգիպատցիներին միանում են քէօփրու-քէօյցիք: Հետզհետե սրանց օրինակին հետևում են նաև շրջանի միւս հայաբնակ գիւղերը: Իրենց փախուստը գաղթականները բացատրում են

⁴ Մամսոն Ստեփանի Հարությունյան (1875–1941) – իրավաբան, հասարակական-քաղաքական գործիչ, ԿՀԲԸ-ի նախագահ, Հայոց ազգային բյուրոյի անդամ: 1914–1916 թթ. ակտիվ մասնակցություն է ունեցել հայ կամավորական շարժմանը: Հայ ժողովրդական կուսակցության փոխնախագահ: 1918–1919 թթ. ՀՀ արդարադատության նախարար:

տաճկական զորքի և համիդեական քրդերի վրեժխնդրության երկիւղով: Սրանք տեղեակ էին այն խանդավառ ընդունելութեան, որ ցոյց էին տւել հայերը ռուս բանակին: Իսկ երբ ռուսներն ստիպւած էին նահանջել, այդ շրջանի հայերն ուրիշ ելք չունեին պետք է գաղթեին:

Գաղթել են համարիա ամբողջովին հետևեալ գիւղերի բնակիչները.

1.	Էգիպատ	130	տուն	սրան ցից	Սարի ղամի	կան	13 տ[ուն]	94 հ[ոգի]
2.	Քէօփրու-քէօյ	120	"	"	"	"	10,,	74,,
3.	Կրտաբաս [Կոտապագ]	60	"	"	"	"	22,,	169,,
4.	Եաղան [Եղան]	195	"	"	"	"	54,,	424,,
5.	Հարսնեքար	40	"	"	"	"	14,,	104,,
6.	Իշխու [Իշխան]	132	"	"	"	"	66,,	557,,
7.	Թէօտէ վերան [Թողեվերան]	30	"	"	"	"	8,,	61,,
8.	Գոմաձոր	100	"	"	"	"	21,,	192,,
9.	Իւզ վերան [Յուզվերան]	100	"	"	"	"	2,,	17,,
10	Ծանձաղ	30	"	"	"	"	3,,	25,,
.	Դալի-բաբա (թրքաբնակ) [Դելի Բաբա]						1,,	8,,
	Խորասան (խաոր)						6,,	39,,

Ընդամենը տասն հայաբնակ գիւղերից գաղթել է 937 ընտանիք: Սարիղամիշում են ցուցակներով հայ 220 ընտանիք, ընդամենը 1844 հոգի: Իւրաքանչիւր ընտանիքի միջին թւով գալիս է 8.4 հոգի, իսկ բոլոր գաղթողների թիւը աւելի քան 7500:

Բացի այդ գաղթականներն ինձ տւին հետևեալ տեղեկութիւնները, որոնք կարօտ են ստուգութեան:

Թորդան և Հերթն (քուրդ և հայ) գիւղերից փախել են հայ տղամարդիկ, թողնելով կանանց և երեխաներին:

Թաւոնց [Գեղվանք] գիւղում (թիւրք, քուրդ և հայ) դաւանափոխ են եղել 30 տուն հայեր:

Խաշլու [Խաշլու] (թիւրք և հայ) գիւղից անյայտացել են 25 հայեր: Իսկ Խէրսէվերան [Խոսրովերան] գիւղի հայերին Ղատջալագի քրդերը տարել են պաշտպանելու, և նրանց վիճակն այժմ յատնի չէ:

Վերոյիշիալ տասն հայաբնակ գիւղերում եղել են նաև գիւղում մնացողներ 508 10 հոգի, դրանց դրութիւնն ևս անյայտ է:

Նոյն գիւղերից թիւրք զօրքի կարիքների համար տարել են ուլամ – սայլուր սայլով ու լծկանով, – սրանց դրութիւնն ևս անյայտ է:

Գաղթող գիւղերից մի քանիսը, այն է՝ Էգիպատ, Բշխու և Հարսնեքար, դուրս են եկել յանկարծակի և չեն կարողացել վերցնել իրենց հետ անհրաժեշտ իրեր և անասուններ: Իսկ միւս գիւղացիք հնարաւորութիւն են ունեցել սայլ լծել և քոչել, քշել են նաև անասուններին:

Ինչպես երևում է վերոյիշեալ ցուցակից, Սարիղամիշ[ում] ապաստանել են ընդամենը 220 ընտանիք[ներ], միւսները ցրել են ռուսական Բասենի⁵ և Թախտի շրջանի գիւղերը, մի քանի ընտանիքներ էլ ապաստանել են ճանապարհի վրայ գտնուող տնակներում:

Գաղթականներից շատերը թե՛ Սարիղամիշում և թե՛ այլ գիւղերում ապաստան են գտել իրենց ազգականների կամ երկրացիների մօտներում⁶: Մի մասն էլ առ ժամանակ տեղաւորուած է մասնաւոր տներում շատերին 3–5 օր ժամանակ է տրուած դուրս գալու և հենց Սարիղամիշում շատերն անյարմար դրութեան մեջ են: Միջոց չունեն տուն վարձելու, վատահ չեն, թե գիւղերում տեղ կտան, որ քոչեն գիւղերը:

Ամսիս 9-ին առաւօտեան ինձ մօտ եկան մի խումբ գաղթականներ Բշխուի ծխական քահանայի գլխաւորութեամբ և խնդրեցին միջնորդել ուր հարկն է, որպէսզի իրենց մեջից ընտրովի մարդկանց թոյլ տրուի գնալ գիւղերը՝ տեղեկանալու իրենց տան ու տեղի որպիսութեանը: Նրանց կողմից այսպիսի խնդրով էս դիմեցի կորպուսնի կոմիսնդանս⁶ իշխ[ան] Յուլիկիձէին, իշխանը յայտնեց, որ այժմ պատերազմական օրենքներով անհնարին է այդ:

Նոյն օրն ինձ դիմեց մի ուրիշ խումբ, խնդրելով շրջանի մեծաւորից կարգադրութիւն՝ իրենց այդ շրջանի գիւղերը տեղաւորելու: Այս խնդրով էս դիմեցի շրջանապետ (Начальник Согоанлутского участка)⁷ պ[արոն] Գերարդիին: Պարոնը խոստացաւ իր աջակցութիւնը:

Բոլոր գաղթականների անկեղծ փափագն է շուտով վերադառնալ երկիր և տեր լինել իրենց տան ու տեղին: Մեր ընկերութեան ամենաէական աջակցութիւնը գաղթականներին այն կլինի, որ [հ]արգոյ խորհուրդը յաջողեցնի այդ առաջին հնարաւորութեան դեպքում: «Ընկերութիւնը մեզ փրկած կլինի», – ասում էին գաղթականները: Կարծիք կայ, որ այդ հնարաւոր է, երբ ռուս զօրքերն հաստատուն Հասան-կալէում [Հասան կալա]: Բոլոր յիշեալ գիւղերը գտնուում են Հասան-կալէից այս կողմ:

⁵ 1878 թ. Բեռլինի պայմանագրով Ռուսաստանն Օսմանյան կայսրությանը վերադարձրեց 1877–1878 թթ. ռուս-թուրքական պատերազմի ընթացքում գրաված Ալաշկերտի հովիտը, բացի Բասենի 40 գյուղերից: Դրանցից կազմվում է վարչական նոր միավոր՝ Կարսի մարզի Կաղզվանի օկրուգի Խորասանի տեղամասը, որը նաև կոչվում է «Ռուսական Բասեն»: Օսմանյան տիրապետության տակ մնում են Բասենի 98 գյուղ, որոնք անվանում են «Թուրքական կամ Տաճկական Բասեն»:

⁶ Կորպուսային պարետ:

⁷ Սողանլուղ տեղամասի պետ:

Իմ պարտականությունները կատարելիս բնականաբար հետաքրքրված էի մի կարևոր խնդրով – ինչ չափով գաղթականները կարօտ են հասարակության նիւթական օժանդակությանը. շնորհիւ այն բանի, որ ես ցուցակագրության առիթով այցելել եմ բոլոր գաղթականներին իրենց ժամանակաւոր օթաններում. այդ խնդրի վերաբերմամբ եկել եմ մի որոշ եզրակացության: Ինձ շատ յաճախ դիմում էին գաղթականներն այդ մտքով: Մակայն ես նրանց միշտ զգուշացրել եմ, որ ներկայ հանգամանքների մեջ նրանք յույս չունենան դրսի օգնության վրայ և ամեն կերպ աշխատեն յարմարել նոր պայմաններին և հոգալ իրենց կարիքները թե՛ գիւղերում և թե՛ Սարիղամիշում: Այս միտքը ներշնչելով հանդերձ բոլոր գաղթականներին, այցելությունների ժամանակ տեսնում էի ընտանիքներ, որոնց անհրաժեշտ է անմիջական օգնություն: Այսպես, կան ընտանիքներ, որոնց աշխատող անդամների վիճակն անորոշ է, որոնք ծերացած են, տկար, կամ արատաւոր (կույր, հաշմանդամ և այլն), և կամ որոնց միակ աշխատաւոր անդամը մեծ ընտանիքով ծանրաբեռնւած է: Կան ընտանիքներ, որոնք յանկարծակի դուրս գալով ոչինչ չեն վերցրել և այժմ կարօտութեան մեջ են: Միանւագ օժանդակություն անհրաժեշտ կլինի նաև այն ընտանիքներին, որոնք պետք է քոչեն գիւղերը:

Արդեն շեշտել եմ, որ գլխաւոր խնդիրը գաղթականներին շուտով իրենց տեղը հաստատելն է, որի համար պետք է ամեն ջանք գործ դնել: Եթե այդ շուտով յաջողի, նրանց օժանդակելու գործը ընդարձակ չափերի չի հասել: Մակայն եթե այդ անհնարին լինի, այն ժամանակ նրանց օժանդակությունը շուտով կդառնայ մի լուրջ, սիստեմատիկ գործ, որ կպահանջէ մեծ զոհողություններ թե՛ ընկերությունից և թե՛ հասարակությունից:

Գաղթականութեան հետ կապւած զանազան խնդիրների կարգաւորման համար անհրաժեշտ էր Սարիղամիշում ունենալ մի մարմին, որ միևնոյն ժամանակ նպաստեր նրանցից կարիքաւորներին: Այս խնդրի առթիւ ես խորհրդակցեցի Սարիղամիշում մի քանի ձեռնհաս անձանց հետ, իմ առաջարկութեամբ ամսիս 9-ին կայացաւ հասարակական ժողով, որ ընտրեց հինգ հոգուց բաղկացած մի մարմին: Նոյն օրը երեկոյեան իմ հրաւերով կայացաւ մասնաժողովի առաջին նիստը, որտեղ կայացաւ պաշտոնատար անձանց ընտրությունը: Մասնաժողովի կազմն է – նախագահ՝ Տիգրան Քալանթարեան (անասնաբոյժ), զանձապահ՝ Տաճատ քահանայ Տէր Վարդանեան, քարտուղար՝ Վահան Գասպարեան (տեսուչ պետական դպրոցի), անդամներ – Մուշեղ Մովսեսեան (վաճառական) և Աւետիս Բանդուրեան (լուսանկարիչ): Սրանց աջակցելու և ի հարկին փոխարինելու համար ժողովն ընտրեց 4 անձնափոխանորդ – Սարգիս Ղանամալեան, Վաղարշակ Քելմեշեան, Սարգիս Խանամիրեան և Յակոբ Սարգսեան:

Մասնաժողովի անդամներն հենց սկզբից ինձ յատարարեցին, որ նրանք Սարիղամիշի յուսով ոչինչ չեն կարող անել և սպասում են մեր ընկերութեան և հայ հասարակութեան աջակցութեանը: Ես կարողացի խորհրդիդ պ[արոն] Նախագահի հեռագիրը և վստահացրի, որ ընկերությունը ցոյց կտայ իր աջակցությունը: Այնուհետև տեղի ունեցաւ կարծիքների փոխանակութեան այդ մարմնի ֆունկցիաների, գործաւարտութեան և յարաբերո-

ւթեան մասին (խորհրդիդ, Կարսի վարչութեան և այլ հաստատութիւններէի հետ): Այդ խնդիրներէի վերջնական ձեւակերպութիւնը թողնուց խորհրդիդ հրահանգութեանը:

Ժողովի ընթացքում շփուելով նորրնտիր մարմնի անդամներէի հետ, ես եզրակացրի, որ ընտրութիւնն յաջող է. իմ այս տպաւորութիւնը չթաքցրի ներկայ եղողներէից և յաջողութիւնն ցանկանալով նրանց, նոյն գիշերը մեկնեցի Սարիղամիշից՝ տալով իմ երկրորդ հեռագիրը խորհրդիդ անունով:

Նոյեմբերի 11-ին կայացաւ մեր ընկերութեան Կարսի վարչութեան նիստը. վարչութիւնը լսելով իմ զեկուցումը, որոշեց. 1) իր միջոցներէից 200 թուրքի դնել Սարիղամիշի մասնաժողովի տրամադրութեան տակ, որից 100 թ[ուրքի] անվերադարձ և 100 թ[ուրքի] փոխարինարար՝ խորհրդից ստանալու պայմանով: 2) Նոյն զեկուցումը ներկայացնել խորհրդիդ և նորեն վեհափառութեան դիւանին:

Վարչութեան մեջ հարց բարձրացաւ նոյն զեկուցումն ուղարկելու նաև ընկերութեան ճիւղերին, Բագուի մարդասիրական ընկերութեան և այլ ազգային հաստատութիւններէի, սակայն յարմար համարուց այդ նախաձեռնութիւնը վերապահել խորհրդիդ:

Նոյեմբերի 12-ին նոյն զեկուցումը ներկայացրի տեղական հայկական կոմիտեային: Այդ կոմիտեայի անդամներէից պ[արոն] Գ[րիգորի] Չամոյեան⁸, որ նոր էր վերադարձել ռուստաճկական սահմաններէից, տխուր գործերով ներկայացրերց գաղթական ընտանիքներէի դրութիւնը գլխաւոր ճանապարհի վրայ՝ Սարիղամիշից այն կողմը: Կոմիտեն անհրաժեշտ համարեց, որ անկախ Սարիղամիշի մասնաժողովից, ընկերութիւնն ունենայ այդ շրջանում իր լիազօրը յատկապէս գաղթականութեան վերաբերեալ խնդիրներով զբաղվելու: Միննոյն ժամանակ որոշեց խնդրել խորհրդիդ ընկերութեան ճիւղերի աջակցութեամբ կազմակերպելու օժանդակութեան գործը:

Վերջացնելով զեկուցումս, ցաւ եմ յայտնում, որ ես հնարաւորութիւն չունեի այցելելու գաղթականներին Թախտի և Բասենի գիւղերում, որով աւելի լրիւ կլիներ իմ տեղեկագիրը նրանց մասին: Մակայն, կարծում եմ, այսքանն ևս բաւական է մի ընդհանուր գաղափար կազմելու համար, այս գաղթի մասին: Հենց այդ էլ եղել է վարչութեան նպատակը, որ ինձ վրայ դրեց այս պարտականութիւնը:

⁸ Գրիգորի Սերգեյի Չամոն (Գրիգոր Սուրենի Չամոյան, 1865–1937) – իրավաբան, ՀՅԴ անդամ: Առաջին համաշխարհային պատերազմի տարիներին ԿՀԲԸ-ն նրան գործուղել է ռուսական գորքի կողմից Արևմտյան Հայաստանի գրավված տարբեր բնակավայրերը՝ հայ բնակչությանն օգնություն ցուցաբերելու համար: 1916 թ. եղել է ԿՀԲԸ-ին կից գործող Հայկական կենտրոնական կոմիտեի լիազոր: Հայաստանում Խորհրդային կարգեր հաստատվելուց հետո բնակվել է (կամ աքսորվել) Ալմա Աթայում: 1934 թ. դեկտեմբերի 20-ին ձերբակալվել է և 1935 թ. մարտի 9-ին ԽՍՀՄ Ներքին գործերի ժողովրդական կոմիսարիատին (ՆԳՏԿ) կից Հատուկ խորհրդակցության կողմից դատապարտվել է 5 տարվա բանտարկության: 1937 թ. հոկտեմբերի 9-ին ՆԳՏԿ Հատուկ եռյակը դատապարտել է գնդակահարության, որն ի կատար է ածվել նոյեմբերի 3-ին: Հետմահու արդարացվել է 1989 թ. հուլիսի 8-ին:

Զ[ոհրաբ] Ջամբազեանց

ՀԱԱ, ֆ. 28, ց. 1, գ. 378, թ. 12–15: Բնագիր: Ձեռագիր:

№ 2

ԿՀԲԸ-Ի ԽՈՐՀՐԴԻՆ ՈՒՂՂԱԾ ԼԻԱԶՈՐ ԱԼԵՔՍԱՆԴԻ ՇԱՐԱՖՅԱՆԻ ԶԵԿՈՒՑԱԳԻՐԸ՝
ՍԱՐԻՂԱՄԻՇՈՒՄ ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ ԳԱՂԹԱԿԱՆՆԵՐԻՆ ՑՈՒՑԱԲԵՐՎՈՂ ՕԳՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

23 նոյեմբերի 1914 թ.

Սարիղամիշ

Նոյեմբերի 20-ին հասայ Ղարս: Երեկոյան ներկայ եղայ Բարեգործական ճիւղի և ազգային Բիւրոյի⁹ վարչութեանց անդամների խառն ժողովին, որտեղ տեղեկացայ, որ ոչ Ղարսում և ոչ Կաղզւանում գաղթականներ չկան: Գաղթականները կենդրոնացած են Բասենի շրջանում, որը ունի 11 հայ գիւղեր, Սարիղամիշում և Թախտի շրջանում, որը ունի 10 գիւղ: Ղարսի Բարեգործական և ազգային Բիւրոյի ճիւղերի անդամները տեղեկութիւն ունեն միայն Սարիղամիշում ապրող գաղթականների դրութեան մասին, իսկ շրջաններում ապրողների մասին ոչ մի տեղեկութիւն չունեն, որովհետև ոչ ոք չէր շրջել գիւղերը: Այդ ժողովում կայացաւ գաղթականներին օգնող մասնաժողովի անդամների ընտրութիւնը: Ընտրուեցին Բարեգործական ճիւղի վարչութեան բոլոր անդամները և ազգային Բիւրոյի ճիւղի անդամներից՝ Շէխեանց Գեորգ, Սեդրակ Էլքակեանց, Արամ Տէր-Ղևոնդեանց և Տէր Համազասպ ք[ա]հ[ա]նայ Ղարազեօգեանց: Նոյեմբերի 21-ին մասնաժողովի հետ ունեցայ նիստ, որոշելու՝ ինչպես կազմակերպել օգնութեան գործը: Այդ ժողովին ներկայ էին՝ Սարիղամիշի մասնաժողովի նախագահ պ[ա]ր[ո]ն Տիգրան Քալանթարը և Պետական դումայի անդամ Չիսենկելի¹⁰, որը հենց այդ օրը վերադարձել էր Սարի-

⁹ Ազգային բյուրո կամ Թիֆլիսի ազգային կենտրոնական բյուրո (1912-ի հոկտեմբեր 1917-ի հոկտեմբեր) – ստեղծվել է Ռուսական կայսրության հայաշատ կենտրոնների ներկայացուցիչների համագումար–խորհրդակցությունում (1912): Նպատակն էր օգտվել 1912–1913 թվականների բալկանյան պատերազմների հետևանքով ստեղծված իրադրությունից և հասնել Հայկական հարցի լուծմանը: Ազգային բյուրոյի կազմում էին հայ ազգային գրեթե բոլոր կուսակցությունների և կազմակերպությունների ներկայացուցիչներ: Ազգային բյուրոն սկզբում զբաղվում էր Հայկական հարցի քարոզչությամբ, Առաջին համաշխարհային պատերազմի ժամանակ Կովկասյան ռազմաճակատի համար կազմակերպում էր հայկական կամավորական ջոկատներ: Զբաղվել է նաև արևմտահայ գաղթականներին տեղավորելու և պարենամթերքով ապահովելու հարցերով:

¹⁰ Չիսենկելի Ակակի Իվանի (1874–1959) – վրաց քաղաքական գործիչ, իրավաբան, IV Պետական դումայի անդամ, սոցիալ-դեմոկրատ, մենշևիկ: Փետրվարյան հեղափոխությունից հետո եղել է Օգակով-ի անդամ: 1918 թ. մայիսի 26 (8 հունիսի) մինչև 1918 թ. նոյեմբեր Վրաստանի Դեմոկրատական Հանրապետության արտաքին գործերի նախարար:

դամիշից և ցանկություն էր յատնել իր տպաւորութիւնները գաղթականների դրութեան մասին հաղորդել մասնաժողովի անդամներին:

Պ[ա]ր[ո]ն Քալանթարի և Չխենկելու զեկուցումից, հիմնւած ընդհանուր տպաւորութիւնների վերայ, *երևաց որ գաղթականների դրութիւնը միանգամայն աննախանձելի է: Նորանից շատ շատերը մեծ կարիք ունեն՝ հացի, շորի, տեղաշորի և բժշկական օգնութեան: Այդ նիստում որոշուել է*¹¹ I. կազմակերպել, ինչպես պետք է յարատև օգնութեան գործը, *իսկ մինչև այդ ցոյց տալ օգնութիւն հացով և շորով: II. Խնդրել մեծարգոյ խորհրդիդ ուղարկել երկու, իսկ անհնարին դեպքում մեկ ֆելդշեր*¹², որպէսզի բազմաթիւ հիւանդներին հնարաւորութիւն լինի բժշկական օգնութիւն հասցնել: *Մինչև այդ ֆելդշերի գալը, ժողովը որոշեց՝ յանձնարարել պ[ա]ր[ո]ն Չխենկելուն միջնորդել նահանգապետի առաջ ուժեղացնելու բժշկական նաղգորը*¹³ *Սարիդամիշում: Պետք է յայտնեմ մեծարգոյ խորհրդիդ, որ այդ միջնորդութիւնից որևէ բան սպասել դժվար է, որովհետև եղած ֆելդշերների թիւը այնքան աննշան է, որ հազիւ կարողանում են բաւարարութիւն տալ իրենց հիւանդներին, ուստի առաջարկում եմ շուտով ուղարկել մեկ ֆելդշեր մեդիկամենտներով*¹³, որպէսզի հիւանդութիւնները համաճարակի գործ չստանան, հակառակ դեպքում հիւանդութիւնները համաճարակի գործ ստանան կառաւարութիւնը վախելով զօրքի վարագումից նոցա բոլորին կհետացնի սահմանի գիւղերից: III. Ժողովը հարմար գտաւ գաղթականների օգնութեան գործը կենդրոնացնել Սարիդամիշում, *իբրև գաղթականների կենտրոն: Սարիդամիշի վարչութիւն պետք է յարաբերութեան մեջ լինի Ղարսի և Բիթլիզի վարչութիւնների հետ: IV. Ի նկատի ունենալով ապրուստի սուկալի թանգութիւնը, բնակարանների պակասութիւնը և գարնիզոնի նաչալնիկի տրամադրութիւն, որը այնքան էլ վստահորեն չի վերաբերում դեպի գաղթականները, որոշեց տեղափոխել Սարիդամիշի գաղթականներին Բասենի և Թախտի շրջաններում [գրաւած] հայկական գիւղերը: Խորհրդիդ ուղարկած 1.000 ռ[ուբլուց] մասնաժողովը յանձնեց ինձ 800 ռ[ուբլի] որպէսզի Սարիդամիշի վարչութեան անդամների հետ միասին, մինչև վերջնականապէս օգնութեան գործը կազմակերպելը, բաւարարութիւն տալ գոնե մի քանի օրով գաղթականների անհրաժեշտ և անմիջական կարիքներին:*

Նիստից յետոյ՝ նոյն գիշերը ժամը 1-ին, գնացքով ուղևորվեցի Սարիդամիշ՝ վերջացրած համարելով Ղարսում անելիքներս: Սարիդամիշում ներկայացայ Սողանլուղսկի նաչալնիկին, որը խոստացաւ հնարաւոր աջակցութիւն ցոյց տալ գաղթականներին տեղաւորելու և օգնութիւն կազմակերպելու գործի մեջ: Շրջեցի Սարիդամիշի գաղթականների տները, համոզեցի իսկապէս, որ կարիքը չափազանց մեծ է: Նախ և առաջ բնակարանների մեծ պակասութիւն է զգացում: Բոլոր 220 գաղթականները, բաղկացած 1800 հոգուց, տեղաւորել են հայկական զանազան ընտանիքներում և մի երեք բոլորովին դատարկ

¹¹ Բուժակ:

¹² Հսկողություն:

¹³ Դեղորայքներով:

բնակարաններում: *Տեղի չափազանց մեծ նեղաճքություն է զգացում, այսպես օրինակ՝ 5 քայլ երկարություն և 5 քայլ լայնություն ունեցող սենյակում ապրում են 24 հոգի: Այդպիսի կուտակումից և ցրտից շատ շատերը հիւանդացել և մեռել են:* Վախճանաւածների թիւը մինչև օրս միայն Սարիղամիշում հասնում է 15 հոգու: Քիչ չէ և հիւանդների թիւը: *Կասկածելով համաճարակից երկու հայ ծանոթ զինուորական բժիշկների հետ միասին, որոնք պատերազմի պատճառով առ այժմս գործում էին Սարիղամիշում, շրջեցի գաղթականների տները ստուգելու կասկածանքս: Բժիշկները ժխտեցին համաճարակի գոյությունը, միայն կարծիք յայտնեցին, որ այդպիսի կուտակումից և սովից և ցրտից շատ հեշտութեամբ կարող են հիւանդությունները համաճարակի գործ ստանալ: Հարց ու փորձից տեղեկացայ, որ բոլոր գաղթականների թիւը հասնում է 1100 տնի՝ բաղկացած 10.000 հոգուց: Ամենախոշոր տոկոսը զուրկ չէ աշխատաւոր ձեռքերից, միայն աշխատանք գտնել շատ և շատ դժվար է: Այդ գաղթականներից շատ չնչին տոկոսն է կարողացել գաղթել երկու, երեք եզով կամ մեկ-երկու ձիով, նոյն իսկ շատ շատերը զուրկ են տեղաշարժներից: Գաղթականներին այցելելիս բոլորի մեջ աշխատում էի մտցնել այն համոզումը, որ զգալի օգնություն զանազան տեղերից չպետք է սպասել:*

Գաղթականների թիւը այնքան է, որ եթե միայն 10%-ին օգնելու լինենք օրական 10 կուպեկի հացով, ամսական կհատկացւի 3000 ռ[ուբլի]: *Հրաւիրեցի ժողովի պ[ա]ր[ո]ն Ջոհրաբ Ջամբազեանի կազմած մասնաժողովի անդամներին, որտեղ ներկայ էին Ղարսի ճիւղի կողմից ուղարկւած՝ պ[ա]ր[ո]ն Լիբարիտ Ալլահվերդեան և Կոստանդին Գիւլնագարեանց, որոնք եկել են աջակցելու: Ժողովում որոշեցինք անցնել [վաղվանից] հետևեալ գործնական քայլերի՝ I. վաղը վերջացնելով Սարիղամիշում գտնվող գաղթականների ցուցակագրումը՝ կազմել ամենակարիքաւորների ցուցակը և տալ օրական 10 կուպեկ ամեն մի անդամի, եթե ընտանիքը երեք անդամից աւելի է, այն ժամանակ իւրաքանչիւր աւելի անդամին տալ 5-ական կուպեկ: *Այդ օրինակ օգնությունը տնելու է 8-10 օր, մինչև կցուցակագրուեն գիւղերում ապրող գաղթականները և կիմացուեն սահմանի որ գիւղերում հնարաւորություն կլինի տեղաւորել նոցա:* II. Ամբողջ շրջանը բաժանելով չորս բայտնի¹⁴՝ վաղւանից 4 հոգի ճանապարհելու ենք ցուցակագրելու գիւղերում ապրող գաղթականներին, ծանոթանալու նրանց դրութեան հետ և տեղեկանալու սահմանի մոտիկ որ հայկական գիւղերում հնարաւորություն կայ տեղաւորելու Սարիղամիշում ապրող գաղթականներին: III. Որոշեցինք գիւղերը շրջագայելիս միաժամանակ տալ ամենակարիքաւորներին օգնություն՝ ալիւրով 30-ական փուտ¹⁵ ամսական ամեն մի հոգուն: IV. Որոշուեց նմանապես Սարիղամիշում ապրող մի քանի ընտանիքներին, որոնք բնակւում են առանձին բնակարաններում և բոլորովին վառելիքից զուրկ են, յատկացնել 20 ռ[ուբլի] փայտի համար, մինչև նոցա գիւղեր փոխադրելը: V. Որոշեցինք կազմել առ այժմս Սարիղամիշում գտնուող աշխատաւոր ձեռքերի ցուցակ և վաղն և ետ յանձնել այն ցուցակը մասնաժողո-*

¹⁴ Շրջան:

¹⁵ 1 փուտ = 16,3 կգ:

վին նախագահ պ[ա]ր[ո]ն Տիգրան Քալանթարին, որ պ[ա]ր[ո]ն Դոլուխանեանի հետ միասին աշխատելու են յաջողեցնելու աշխատանք գտնելու գործը նոր շինող խճուղի ճանապարհների վերայ:

Որովհետև այստեղ գոյություն չունի Բարեգործական ընկերության ճիւղ, իսկ ներկայ րոպեում հնարաւորութիւն չկայ կազմակերպելու, ուստի ընտրւած մասնաժողովի անդամները խնդրում են ուղարկել գաղթականներին նպաստող կոմիտեւի կամ Կովկասեան Հայոց Բարեգործական ընկերութեան անունից մի վկայական այն իմաստով, որ այստեղի մասնաժողովը ճանաչում է կոմիտեւի կամ Բարեգործական ընկերութեան կողմից, վարելու գաղթականներին օգնելու գործը: Վարչութեան անդամների անունները արդեն մեծարգոյ խորհրդին յայտնի է պ[ա]ր[ո]ն Զոհրաբ Չամբազեանի զեկուցումից: Վերջացնելով համառոտ զեկուցումն, պատիւ ունեն տեղեկացնելու Մեծարգոյ խորհրդիդ, որ ամենամանրամասն զեկուցում ճշգրիտ տւեալներով կներկայացնեն, երբ կվերջացնենք ամբողջապէս ցուցակագրերը և գործի կազմակերպութիւնը: Առ այժմն միայն այսքանը կարող եմ ասել, որ կարիքը չափազանց մեծ է և հարկաւոր է մեծ չափով օգնութիւն: Յուսով եմ 12-14 օրւայ ընթացքում կվերջացնեն անելիքներս:

Աղէքսանդր Շարաֆեան

ՀԱԱ, ֆ. 28, ց. 1, գ. 112, թ. 1-2: Բնագիր: Ձեռագիր:

№ 3

ԿԿԲԸ-Ի ԽՈՐՀՐԴԻՆ ՈՒՂՂԱԾ ԼԻԱԶՈՐ ԱԼԵՔՍԱՆԴԻ ՇԱՐԱՅՅԱՆԻ ԶԵԿՈՒՑԱԳԻՐԸ՝ ՍԱՐԻՂԱՄԻՇՈՒՄ ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ ԳԱՂԹԱԿԱՆՆԵՐԻ ԹՎԱՔԱՆԱԿԻ ԵՎ ԿՐԱԾ ՎՆԱՍՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Նախընթաց համառոտ զեկուցումովս տեղեկացրել էի մեծարգոյ Խորհրդիդ Կարսում և Սարիղամիշում գաղթականներին նպաստող մարմինների ընտրութեան մասին, միաժամանակ յայտնել էի ի գիտութիւն երեք աջակցող պարոնների՝ Ալլահվերդեանի, Գիւլնագարեանի և Սարգսեանի հետ գիւղերը ճանապարհորդելուս մասին, ցուցակագրելու փախստականներին, որոշելու կարիքի չափը, կորուստը և կազմակերպելու նպաստի գործը բոլոր վայրերում, որտեղ գտնուում են փախստականներ:

Փախուստի պատճառը եղել է ոռոսաց զօրքի յետ նահանջումը: Գաղթել են հետևեալ 11 գիւղի բոլոր բնակիչները՝ Իւզվերան 130 տուն, Եաղան 193 տ[ուն], Գոմաձոր 120 տ[ուն], Քէօփր-քէօյ 120 տ[ուն], Իշխու 132 տ[ուն], Խողավերան 30 տ[ուն], Հարսնքար 40 տ[ուն], Թէղովերան 38 տ[ուն], Գրդաբազ 60 տ[ուն], Ծանձաղ 50 տ[ուն], Էզիպատ 130 տ[ուն] ընդամենը 1043 տուն: Անդամների թիւը հասնում է՝ արական 3712 հոգի, իգական 4446 հոգու, ընդամենը 8158 հոգու 360 ծծկերներով: հետևապէս ամեն մի տան վրայ գալիս է միջին թւով 8 անդամ: Արական անդամներից 1712-ը ընդունակ են աշխատելու:

Այժմ անցնենք ունեցած կորստին կամ աւելի ճիշտ՝ նրա տնտեսական դրությանը Տաճկաստանում, նախքան փախուստը: Վերոյիշեալ 11 գիւղերի բնակիչները ունեցել են լծկան (գումէշ, եզ) 5765, կթան (կով, մատակ) 4050, ձի և աւանակ 411, մանր անասուններ (հորթ, ոչխար, այծ) 20895, ցորեն, գարի 20037 սումար¹⁶ (սումար 30 փ[ու]թ), սայլեր 3045: Բացի յիշածներից ամեն մի ընտանիք ունեցել է երկրագործական անհրաժեշտ (երկրագործական) գործիքները հին տիպի, իսկ մօտ 10 % նմանապես և նոր տիպի գութաններ և այլն, մի քանի երկրագործական գործիքներ: Բոլոր ընտանիքներն էլ ապրելիս են եղել իրենց սեփական տներում, որոնք ունեցել են զով և մարագ: Փախստականների ունեցածների մեջ պակաս տեղ չեն բռնում և տեղաշորերը, ամեն մի ընտանիք ունեցել է ոչ թե միայն իր ընտանիքին անհրաժեշտ տեղաշորերը, այլև մեկ կամ մի քանի ձեռք, նայած հարստութեանը՝ տեղաշորեր է պահելիս եղել հիւրերի համար: Ուստի տաճկահայ ժողովուրդը հարստութիւնը չափում է ունեցած տեղաշորերի քանակով, ով շատ «ծայր» տեղաշոր ունի, նա աւելի հարուստ է:

Եթե հաշուենք, որ ամեն մի գումէշ և եզ արժենայիս է եղել 50 ը[ուր]ի], մատակը և կովը՝ 40 ը[ուր]ի], ձին և աւանակը՝ 40 ը[ուր]ի], մանր անասունները հորթ, ոչխար և այծ՝ 4 ը[ուր]ի], ցորեն և գարի՝ փութը 70 կոպ[եկ], սայլը՝ 25 ը[ուր]ի], տուն, մարագ, զով միասին ամեն մի ընտանիքի միջին թուով՝ 500 ը[ուր]ի], գիւղատնտեսական գործիքներ ամեն մի ընտանիքի միջին թուով՝ 15 ը[ուր]ի], շորեր և տեղաշորեր ամեն մի ընտանիքի՝ 70 ը[ուր]ի] այն ժամանակ փախստականների կորուստը հաւասար կլինի 1.800.000 ըուր[ու]:

Բացի նիւթական վնասներից ունեցել են և մարդկային զոհեր: Երկրում մնացել են 165 մարդ, որոնք հնարաւորութիւն չեն ունեցել փախչելու և որոնց վիճակը անյայտ է: Փախուստի ժամանակ և յետոյ մահացել են 35 հոգի, հիւանդների թիւը հասնում է 75-ի: Ի դեպս պետք է ասել, որ Բշխուի, Հարսնքարի և Էգիպատի փախստականները չեն կարողացել վերցնել հետները ոչ մի բան և հազիւ հազ կարողացել են ազատել իրենց կեանքը:

Բոլոր փախստականները տեղաւորել են ռուսաց և տաճկայ Բասենի և Կարսի, Թաղթի շրջանի հետևեալ գիւղերում՝ I. Խորասանի շրջան կամ ռուսաց Բասենի գիւղերը. 1) Ղարա-կուրտ [Ղարադուրդ] (յունական գ[յուղ]), 2) Ղոշա-քիլիսա [Կոշաքիլիսա], 3) Ծովերան [Խովերան], 4) Շադևան [Շատևան], 5) Ղարափուղար [Ղարափունդար], 6) Գիւլանթափա [Գուլհանտապ] (կեսը հայ, կեսը քուրդ), 7) Բաշ-գիւղ [Բաշ], 8) Արմտլի [Արմրտլու], 9) Չիւրուկ [Չուրուք], 10) Խէօշ-Գէւալդի [Խոշգալդի], 11) Չօլախլի [Չոլախլի], 12) Սրաման [Սանամեր]: II. Նոր նաճած երկրների կամ տաճկ[ական] Բասենի գիւղերը 13) Ղարաքիլիսա (թ[ու]րք[ական] գ[յուղ], որտեղից սկզբում թուրք բնակիչները փախել էին, իսկ այժմս մի մասը վերադարձել է, 14) Տոտի [Դոդի], 15) Ալի-Դժուքրակ [Ալի-Ճագրակ], 16) Ջրասուն [Ջերասուն], 17) Քոթակ [Քոթակ], 18) Դալի-Բարա, III. Ղարսի Թաղթի շրջանի գիւղերը, 19) Բեռնա, 20) Դօլբանդլու [Դոլբանտ], 21) Բէգլի-Ահմէդ [Բեգլի-Ահմէդ], 22)

¹⁶ 1 սումար = 16 կգ

Ղարաքիլիսա, 23) Ալի-Սօֆի [Ալի-Սոֆի] (թուրքական գիւղ), 24) Եալդուզում [Յալդուզի] (թուրքական գյուղ), 25), Բայբուրդ, 26) Սեօզուլի [Սոզուլի], 27) Օրթադալա [Օրթակալա], 28) Բայդուրու [Բայդարա], 29) Աքսի-Ղազի [Աքսի Ղազի]: Բացի վերոյիշեալ գիւղերից 143 ընտանիք բնակում է Սարիդամիշում, որոնց նմանապէս որոշւած է ուղարկել վերոյիշեալ գիւղերը, գլխաւորապէս Բասենի գիւղերը, որովհետև Սարիդամիշում զգացում է բնակարանների մեծ պակասութիւն և կյանքը չափազանց թանկ է: Մի քանի խօսք նպաստող մարմինների մասին:

Ղարսում ընտրւած է Բարեգ[ործական] ընկ[երության] վարչութեան բոլոր անդամներից և Ազգային բիւրօյի չորս անդամներից մարմին, որը զբաղւած է փախստականների գործով: II. Սարիդամիշում ևս ընտրւած է նոյն նպատակով մի մարմին 5 անդամից բաղկացած: III. Արդահանում ևս ընտրւած է մի մարմին ուսուցիչ Արտաշես Սարգսեանի և Գէորգ ք[ահանա] Սարգսեանից, որոնց իրաւասութեան տակ են գտնուում հետևեալ գիւղերի փախստականները՝ Արդահանի, Ղարաքիլիսի, Դուրի, Ալի-Դժաքրաքի, Ջրասունի և Դալի-Բաբայի: IV. Բաշ գիւղում ընտրւած է մի մարմին ուսուցիչ Տիգրան Թորոսեանից և մեկ ուրիշից, որոնց իրաւասութեան տակ են գտնուում հետևեալ գիւղերի փախստականները՝ Բաշ գիւղի, Արմսլիի, Չիւրիքի, Խէօշ-գեալդիի, Չօլախլիի, Գիւլանթափայի և Ղարափուղարի: V. Շաղանում մարմնի անդամներ ընտրւած են Տէր-Նիկողայեսու ք[ա]հ[անա] և Համբարձում Մուրադենաց: VI. Հոփուերանում մարմնի անդամներ են ուսուցիչ Հմայակ Սարգսեան, Գէորգ ք[ահանա] Աբրահամեանց և Յովի[անես] Գասպարեանց, Ղարսի Թախթի գիւղերում, չունենալով ինտելիգենտ և վստահելի անձնաւորութիւններ, ժամանակաւորապէս գործը հանձնւած է տանուտերերին:

Վերոյիշյալ փախստականների բնակած գիւղերի մօտակայ մալականների Սիլիւս և յոյների Մասարջուղ գիւղերում տարածւած է սկարլատինա¹⁷ և դիֆթերիտ համաճարակը: Այս տեսութիւնից պարզ երևում է, որ կարիքը չափազանց մեծ է և հարկաւոր է լայն չափով օգնութիւն, միայն այդ օգնութիւնը պետք է կազմակերպւի այն ձևով, որ ժողովրդին չանբարոյականացնի և չծուլացնի:

Անմիջապէս մեծ կարիք է զգացում տեղաշորերի և երեխանց տաք շորերի, որովհետև մեծ մասը աւելի ճիշտ կլինի ասել համարեա բոլորը գուրկ են այդ իրերից և ներկայիս ցրտերը ևս աւելի պահանջ են դարձնում այդ իրերը: Աչքի առաջ ունենալով հիւանդների թիւը և այդ կողմերում բժշկական օգնութեան չափազանց աննախանձելի վիճակը, անհրաժեշտ է ունենալ երկու ֆելդշեր մեդիկամենտներով, մեկը Բասենի շրջանում, միւսը Ղարսի Թաղթումն, մանաւանդ որ արդեն գոյութիւն ունի սկարլատինա և դիֆթերիտ համաճարակը շրջակայ գիւղերում և եթէ առաջն չառնուի, կարող է տարածուիլ և փախստականների մեջ:

¹⁷ Բուլթեշ:

Հարկաւոր են երեք անձնաւորութիւններ – միանգամայն վստահելի և ինտելիգենտ, որոնցից մէկը շրջելու է Թախտի շրջանը, միւսը Բասենի շրջանը, իսկ երրորդը Սարիղամիշի վարչութեանն է օգնելու: Ի դեպս պետք է ասիմ, որ ամբողջ գործը պետք է կենտրոնացնել Սարիղամիշում, որովհետև վերջինը ներկայացնում է իբրև կենտրոնատեղի մնացած բոլոր այն վայրերի, որտեղ բնակւում են փախստականներ:

Որովհետև կը հարկաւորի տևողական օգնութիւն, ուստի ի նկատի ունենալով այդ և բացի դրանից չանբարոյականացնելու և չծուլացնելու ժողովրդին, անհրաժեշտ է աշխատաւոր ձեռքերին գործի դնել, որպէսզի նոքա կարողանան հայթայթել իրենց և ընտանիքի կարիքները, այդպիսի աշխատաւորների թիւը հասնում է 1712-ի: Կարելի է աշխատեցնել հետևեալ աշխատանքների վերայ. I. նոր նւաճւած երկրներում շինում են ճանապարհներ, որտեղ պահանջւում են մեծ թւով բանւորներ, հարկաւոր է փախստական աշխատաւոր ձեռքերին տեղաւորել այդտեղ: Այդտեղ աշխատանքները կախւած է կորպուսնի նաչայլնիկ¹⁸ Ցուլուկիդզէից, որը ներկայումս գտնւում է Թիֆլիսում, հարկաւոր է նրանից պահանջել, որ փախստականներին գործ տայ, հակառակ դեպքում անհրաժեշտ է դիմել աւելի բարձր իշխանութեան: II. պատերազմի պատճառով պահանջւում են մեծ քանակութեամբ արեղներ, հարկաւոր է լծկան ունեցողներին տալ այդ գործը, իսկ այն լծկան ունեցողները, որոնք սայլեր չունեն, պետք է գնել նրանց համար սայլեր և դնել այդ աշխատանքի, միայն պետք է աշխատել վերցնել այստեղի բարձր իշխանութեան թոյլտուութիւնը, որ ամեն մի պատահող ստրաժնիկ¹⁹ կամ կուլակ իրաւունք չունենայ սայլերը քշել այն կողմը, որտեղ ինքն է ցանկանում և այդպիսով անպարտաճանաչ դուրս բերե գիւղացիներին: Այդպիսի աշխատանքները կունենա կրթիչ նշանակութիւն փախստականների համար և կթեթևացնեն նպաստի քանակը: Որովհետև եթե աչքի առաջ ունենանք, որ մենք նպաստելու լինենք 50 %-ին – 10-ական կոպեկով, այն դեպքում ամսական կհարկաւորի օրական մօտ 500 ռ[ուբլի], ամսական՝ 15.000 ռ[ուբլի], միաժամանակ չպետք է մոռանալ, որ նպաստ տալ կհարկաւորի ամենաքիչը 6 ամիս: Բացի այդ տեսակի նպաստից կը հարկաւորի միանւագ նպաստ մօտ 10.000 ռ[ուբլի] շորերի, տեղաշորերի, դեղերի և այլ անհրաժեշտ ծախքերի համար:

Աշխատաւոր ձեռքեր չունեցող ընտանիքներին հարկաւոր է օգնութիւն և պետք է օգնել անպայման ալիւրով և ոչ թե դրամով՝ ընդունելով ամեն մի անձի համար նորմա 30 ֆունտ ալիւր մարդագլուխ ամսական, հաշի չառնելով ծծկերներին և պետք է տալ 15 օրը մէկ անգամ 15-ական փութ:

Անասուն ունեցողներին մինչև գործ գտնելը պետք է տալ անասունների կերակուր ևս: Գիւղերում դարմանը շատ չնչին գին ունի և կարելի է բաւականանալ դարմանով. ոչ մի դեպքում չպետք է թոյլ տալ ծախելու անասունները, որովհետև գնողները օգտւում են դրութիւնից և տալիս են չափազանց աննշան գին, այսպէս, օրինակ՝ կովին՝ 5 ռ[ուբլի], ե-

¹⁸ Կորպուսի հրամանատար:

¹⁹ Պահնորդ:

զանք 7–8 բ[ուրխ], մինչդեռ անասուններով կարող են նոքա աշխատել, եթե սայլեր էլ ունենան:

Որովհետև վերմակների մեծ կարիք կայ, իսկ այդտեղ վերմակներ բամբակի հագիւ է կարելի լինում գնել 3 բ[ուրխ] 50 կ[ոպեկով] – 4 բ[ուրխով], մինչդեռ այն կողմերը բուրդը կարելի է գնել փութը 6 բ[ուրխով]։ հետևապես կարելի է բաւականանալ առ այժմ գնածներով, իսկ մնացածները լրացնել հետևեալ կերպով՝ գնել բուրդ և քաթան, տալ իրենց փախստական կանանց կարելու իրենց համար վերմակներ և գործելու գուլպաներ, այդպիսով կարելի կը լինի տալ փախստականներին թե՛ աւելի տաք, և թե՛ աւելի ձեռնտու գնով վերմակներ:

Աննպատակայարմար են և միանգամայն անբարոյականացուցիչ դեր կարող են խաղալ պիտատելնի պունկտերը²⁰ և թեյարանները, որովհետև կտոլորեցնեն ժողովրդին ծուլութիւն և դժար կլինի նոցա աշխատանքի դնելու, հետևապես հարկաւոր է աշխատատրների համար գործ, իսկ աշխատանքի անընդունակների համար ալիւր և տաք շորեր, գլխաւորապես վերմակներ:

Վերջացնելով զեկուցումս՝ պատիւ ունեմ յատնելու մեծարգոյ Խորհրդիդ, որ նպաստ արդեն տրուում է ծայրահեղ կարիքաւորներին վերոյիշեալ նորմայով, բացի այդ Տաճկական Ղարաքիլիսայում տեսնուեցի նաչայլնիկ ուչաստկայի²¹ հետ (նոր նւաճւած երկրների) և պահանջեցի, որ տայ գաղթականներին տաճիկների թողած ցորենից, որովհետև փախստականները թողել են մեծ քանակութեամբ ցորեն, գարի և այլ մթերքներ, որոնցով օգտուում են տաճիկները և քրդերը, նա համաձայնեց առ այժմ բաց թողնել 50 փութ ցորեն, իսկ յետագայի համար խնդրեց դիմել նոր նշանակւած նահանգապետի օգնական պոլկովնիկ²² Григолия -ին. վերջինի հետ տեսնուեցի Սարիղամիշում, որի առաջ դրեցի նոյն պահանջը, որը խոստացաւ կատարել: Պետք է այդ բանի մասին ստանալ այստեղի բարձր իշխանութեան կարգադրութիւնը:

Բացի այդ, Ղարաքիլիսա գիւղի մօտերքը գտնուում են քրդական փոքրիկ Արփաչայ, Մադարաջուղ [Մադարաջիկ], Ղարափուղար և այլն մի քանի գիւղեր, որտեղից քրդերը փախել են, թողնելով ցորեն և դատարկ տներ, պետք է միջնորդել այստեղի բարձր իշխանության առաջ, որպեսզի թոյլ տայ փախստականներին բնակելու այդ գիւղերը, բայց անպայման բաժանելով ինքնապաշտպանութեան համար զենքեր, որովհետև շատ յաճախ քրդերը հարձակումներ են գործում և անգն ժողովուրդը կարող է մեծ զոհեր տալ: Անհրաժեշտ է մանաւանդ բնակեցնել Ղարափուղար գիւղում, որտեղ կայ երկու ջրաղաց, աչքի առաջ ունենալով, որ ցորեն գտնուում է, իսկ ալիւրը շատ դժվարութեամբ է ձեռք բերւում, հետևապես պարզ կլինի Ղարափուղարի նշանակութիւնը, որտեղ 2 լաւ ջրաղացներ կան: Անպայման բնակեցնելու իրաւունք ստանալու դեպքում հարկաւոր է բնակւողներին

²⁰ Մննդատու կայան:

²¹ Տեղամասի կառավարիչ:

²² Գնդապետ:

զինել ինքնապաշտպանութեան համար, հակառակ դեպքում ոչ ոք չի համաձայնի բնակել և միտք էլ չունի, որովհետև բոլորն էլ կարող են զոհ գնալ քրդական հարձակման, զենք չունենալու պատճառով:

Բացի այդ, Բաշ գիւղի մարմինը խոստացավ ցորենի ժողովարարութիւն անել գիւղացիներից հոգալու առժամանակ փախստականների կարիքը ալիւրի տեսակետից, մանաւանդ, որ ժողովուրդը [դժգոհութիւն] չէր ցոյց տալիս այդ բանում և կարելի էր հաւաքել 200–250 փութ ցորեն:

Գիւղացիները բոլորը համաձայնել են առանց վարձի տալ փախստականներին բնակարաններ, և բոլոր փախստականները և տեղաւորւելու են գիւղացիների բնակարաններում առանց մի կոպեկ վարձի: Որովհետև զանազան քաղաքներում կազմւել են զանազան մարմիններ փախստականներին նպաստելու համար, ուստի անհրաժեշտ է յարաբերութեան մեջ մտնել այդ մարմինների հետ և գործը կենտրոնացնել, հակառակ դեպքում գործը կը կաղայ և ժողովուրդը գիտնալով, որ ամեն կողմից իրենց մասին մտածում են, կծուլանայ և կը սովորի ձրիակերութեան: Այդ տեսակ մարմին կազմւել է Մոսկւայում, որտեղի ներկայացուցիչը ինձ խնդրեց զեկու[ցու]մ ուղարկել այդ մարմին: Ձեկուցումը չեմ ուղարկել առայժմս մինչև Խորհրդիդ այդ մասին կարծիքս ներկայացնելը:

Պետք է ի նկատի ունենալ, որ փախստականների թիւը օր օրի վերայ աւելանում է և շատ շուտով կարող է անցնել 10.000-ից:

Աղէքսանդր Շարաֆեան